

ماموستا شیخ عیزه‌دین کوری سه‌ید سالح برای دایک و باوکی من له ۲۹ هه‌می ره‌مه‌زانی ۱۳۴۰ ی کوچی مانگی، له شاری بانه له دایک ببوده، یه‌که‌م مندالی دایکمانه. دوای گهیشتنه ۵ - ۶ سالی دهست ده کا به خویندنی قورئانی پیروز و کتیبه وورده فارسیه سوره‌تاییه کانی ئه و دهم که باو بعون، هه‌روا گولستان و بوستان و ئه‌حومه‌دی شیخ معروف و تصیری زه‌نجانی و یه‌ک دوو کتیبی تر، تا له ماله‌وه ببوزه‌ری گه‌هه‌ریه‌تی، هه‌ر بوبه سالی ۱۳۱۷ ی کوچی خوری ۷ روزی مابوو بؤ ره‌مه‌زان، ناردي بؤ سیسیر له گه‌هه‌ریه‌تی، هه‌ر دهشته که خوال‌بخوش ببوملا سه‌ید حسینی واژه‌یی له‌وی موده‌یس ببوزه‌ریه‌تی، له‌لای خوا لئ خوش ببوملا ره‌شیدی ته‌ره‌غه‌یی که ده‌رس خوینی لای ماموستای گه‌هه‌ر ببوملا سه‌ید شیخ مه‌عروفوی نو دیبی له عیلمی نه‌بود، دوای عه‌وامل دهست ده کا به کتیبی نیزه‌هار ئه‌بیش زوو ده‌خوننی، ئه‌مجار دهست ده کا به کافیه، به‌شیکی لای مه‌لا ره‌شید و باقیه‌که‌ی پاچه‌یه کانی ده‌که‌هه‌وتنه‌وه پاشان ته‌سریفی مه‌لا عه‌لی شنیوی له‌لای ماموستا مه‌لا سه‌ید حوسینی ده‌خوننی، بب‌هه‌ر ده کا و زوو پیش ره‌فیقه کانی ده‌که‌هه‌وتنه‌وه پاشان ته‌سریفی مه‌لا عه‌لی شنیوی له‌لای ماموستا مه‌لا سه‌ید حوسینی ده‌خوننی، بب‌هه‌ر ده‌رس خوینی سالی ۱۳۱۸ هاته‌وه مال و باوکم له ره‌مه‌زان دا دوو کتیبی وجع و استعاره‌ی پن کووت و ئه‌هه‌ری خویندبوو دا هه‌مووی به باشی ده‌زانی، واپوو که باوکی بب‌هه‌ریم و ده گول پیشی گه‌ش ده‌بوبوه، دوای ره‌مه‌زان ره‌شته‌وه سیسیر بؤ دریزه‌دان به خویندن، کتیبیه کانی سیوگی و سه‌ید عه‌بدالله سه‌رف و موقه‌دیماتی مه‌نتیق و ئادابی گه‌هه‌نیه‌وه و حاشیه‌ی عیدالله یه‌زدی له خزمت ماموستا مه‌لا سه‌ید حسینی دا ده‌خوننی. پاییزی ۱۳۱۹ ی کوچی خوری، به دیده‌ن هاته‌وه، باوکم به‌سه‌ردانه خوش که‌هه‌ت له شه‌شه‌لانی ۱۳۵۹ خه‌زه‌لوه‌ری ۱۳۱۹ ی کوچی خوری دا، کوچی دوای ماوه‌ینک گه‌هه‌ر بؤ سیسیر دریزه‌یی به خویندن دا، منیش له خزمت دایکم دایووم، له‌گه‌ل خوشکی شه‌ش سالانه و برای تازه له‌دایک ببوده، نه دایکم ده‌بوبیست جه‌نابی ماموستا شیخ عیزه‌دین دهست له خویندن هه‌لگری و نه ماموستا شیخ عیزه‌دینیش ئاماذه‌بیو دهست له خویندن هه‌لگری. راسته باوکی بب‌هه‌ری و خاوه‌ن ئیجترامان نه‌بایوو، به‌لام دایکی به شه‌خسیه‌تمان گه‌هه‌ری ماله‌که‌ی راگرتیوو خه‌لکی شار و خzman و دوستانه‌وه ماشا نه‌وه ماله‌یان به ماله‌که‌ی جاران ده‌کردن، چونکه باوکی خوا په‌ره‌ست و زانمان ئه‌وه‌نده خاوه‌ن ته‌فواو خوو ره‌وشتی ئیسلامی و به‌جنی ببوزه‌ریتاش خه‌لک ئه‌وه خانووه‌ی که ئه‌وه تبیدا زیابوو به پیروز ده‌زانن.

خه‌رمانانی سالی ۱۳۲۰ ی کوچی خوری، هاو په‌یمانان هاته‌نه تیرانه‌وه، ده‌سه‌لاتی سته‌مگه‌ری ره‌زا شایان له‌سه‌ر شانی خه‌لک به‌تاییهت کوردستان لایرد، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که ئه‌وه ساله به‌لای ئیقلیمی (سن) ده‌غل و دانی کوردستانی گه‌رمین و بانه و مه‌ریوانی نه‌هه‌شست و فاتیی خسته و هلات، به‌لام خه‌لک له خوشی ره‌زا شاو ئازاد بونی به‌رگی کوردی و نه‌مانی سته‌می زاندارم، واپان ده‌زانی که له‌سه‌ر ته‌ختی شایه‌تین. به‌گزاده ته‌بعیده کان له تارانه‌وه گه‌هه‌ریه‌وه کوردستان، حه‌سهن خانی نه‌مه‌شیر که دوستی له میزینیه باوکم ببوملا سه‌ید حسینی ده‌خوننی له‌بیر خویند له‌مال نه‌بایوو که له‌لایه‌ن ماله‌وه بچنی بؤ به‌خیره‌هاته‌وهی حه‌سهن خان، دایکی ره‌حومه‌تیم ره‌سول ناغای در او سیمانی بانگ کرد نامه‌ی به‌خیره‌هاته‌وهی بؤ حه‌سهن خان به‌ناوی دایکمه‌وه نووسی، بؤ ئه‌وه ماله‌که دوای فه‌وتی باوکم هیچ که‌مایه‌سیی پیوه نه‌بیندری.

لو نال و گوره‌ش دا نه ماموستا شیخ عیزه‌دین خویندنیه که‌ی به‌جنی ببوزه‌ریتاهه ده‌خوننی دواخا، زستانی ۱۳۱۹ و به‌هار و هاوینی ۱۳۲۰ ماموستا شیخ عیزه‌دین له خویندن ببوزه‌ریه کانی خه‌رمانانی ۱۳۲۰ دا هاته‌وه مال. دوای مانگی ره‌مه‌زان به‌ره‌و سیسیر گه‌هه‌ر ببوزه‌ریه و چووه‌وه بؤ خویندن و منیش له‌گه‌لی چووم بؤ فه‌قیه‌تی، دایکم و دوو مندالله‌که و ئافره‌تیک که له مندالیه‌وه له مال‌مان دایکم، رستانی ۱۳۲۰ دایکم نه خوش که‌هه‌ت، ناردي به‌دوای ماموستادا گه‌هه‌ر ببوزه‌ریه مه‌لا ماله‌وه، ئه‌وه‌دم مختصری شه‌حری تلخیصی ده خویندن، چه‌ند مانگیک خویندنی دوا که‌هه‌ت، ئافره‌تیکی ماره کراوی ببوزه‌ریه ویس بؤی ده‌یه ویس تا خوی ماهه که‌هه‌ریه بسه‌ریانمه‌وه بین، به‌رگی ببوزه‌ریه بؤ هه‌لدگرن، به‌لام ئیراده‌ی په‌روه‌ردگار پینچه‌وانه‌ی به‌ننده کان ده‌بی، دایکم له ناووه‌استی خاکه‌لیوه ۱۳۲۱ ی کوچی خوری دا، کوچی دوایی ده‌کا. مال بین سه‌ریه‌ست و دوو مندالی حه‌وت سالانه و دوو سالانه بین داشدار ده‌بن. چاوه‌وان ده‌کرا که ماموستا شیخ عیزه‌دین دانیشی و ماره کراوه‌که‌ی بگوئزه‌تاهه و به خویندن ته‌واو نه‌کردوویی بینی به مه‌لا، به‌لام ئه‌وه ماموستا شیخ عیزه‌دینیه که یه‌ک رۆزه‌ی دوو رۆزه ببوزه‌ریه خویندن دا خوشی و خه‌لکیش به که‌م وننه‌یان ده‌دی له بیر و لیه‌اتوویی دا، بیشی حه‌ف ببوزه‌ریه که زانا نه‌بین و به کولکه مه‌لا دانیشتن. له‌بؤ پرسه‌ی دایکم شیخ عه‌لی مام و خzman له شبارا بیزه‌وه هاتن، کوبوونه‌وه‌ینک لر پیش سپی و پیاو ماقولی گه‌هه‌رک له مالی ئیمه‌ده‌گیری بؤ ئه‌وه چی به چاک ده‌زانن که ماموستا شیخ عیزه‌دین بیکا، وه‌ستا که‌رمی خه‌يات که له هه‌مووان پیرت ده‌بی سه‌ری قسه‌ی ده‌دریتی، وه‌ستا که‌رمی ده‌لئ که مه‌لا سالحی واعیز مه‌لا مزگه‌وتی ووسو ئاغا فه‌وتی کرد میزه‌رکه‌که ئه‌وه‌مان له‌سه‌ر مه‌لا

جه‌سنه‌ی کوری دانا و کردمانه مهلا، ئه‌میش میزه‌ره که شیخی رحمه‌تی سه‌ر ئه‌خهین و ده‌یکه‌ینه مهلا، که وهستا که‌ریم نه‌زه‌ری خوی ده‌لئ رو و له کاکم ده‌کهن که تو رات چیه؟ ماموستا ده‌فره‌مرووی؛ ئه‌من نامه‌وت دهست له خویندن هه‌لگرم، ده‌مه‌وت دریزه به خویندن بددم و زانستم زور بئ نهک کوکله مهلا بم، زوران نه‌زه‌ری نه و په‌سنه‌ند ده‌کهن بهر له هه‌مووان میرزا نسیر‌وللای توهه‌کولی به‌گه‌رم ته‌ئیدی نه‌زه‌ره که‌ی ده‌کا. ئه‌مجار ده‌میتته و سه‌ر مه‌سه‌له‌ی مندالله‌کان، مامه عه‌لیم و خزمان داده‌نیشن له‌سه‌ر ئه و مه‌سه‌له قسه ده‌کهن هه‌موو پیش‌نیار ده‌کهن که تیممه مندالله‌کان به‌خیو ده‌که‌ین، دوو خالمان که له‌وی ده‌بن ده‌نگ ناکهن، پاشان ماموستا رwoo ده‌کاته خالی دووه‌هم شیخ مارف ده‌لئ خاله مارف بته‌ون من نه‌و خوشک و برایه‌م به‌تو ده‌سپیرم. خاله مارفی رحمه‌تی ده‌لئ؛ چوونکه من خزمی به‌ری بووم و له‌من له پیشتری لئ بیون بوبه پیش‌نیاری به‌خیو کرد، به‌سه‌ر چاو زور مه‌منوونم که ئه و ئه‌رکه به‌من ده‌سپیرد. به‌لئ مندالله‌کان درانه دهست خالم، ماهه‌ی نزیک حه‌وت سال له ته‌نگاهه و گرایانی جه‌نگی دووه‌همی جیهانی و شو و شوری حه‌مه ره‌شید خان و سووتاندنسی شاری بانه و ئاواره‌بیونی خه‌لکی شار و دی و ئاواره‌بیونی خالم بع شار بازتر، ئه و دوو مندالله‌ی به‌خیوکرد، تا سالی ۱۳۲۷ که ماموستا له کانی ره‌شی بیکان بیو به مهلا و مالی دانا، پاییزی چووم به دواياندا، هینانه‌وه خودا جه‌زای به‌خیری خالم و خیزانی بدانه‌وه. ئه‌لیره‌دا حه‌قه هه‌ر خاوه‌ن ئینسا‌فیک له هه‌لوبنستی ماموستا شیخ عیزه‌دین وورد بیتته وه که چه‌نده عیلم و زانست دوست بیوه، زه‌ماوه‌ندی نزیکی به‌جی هینشت، دهستی له دریزه‌دان به خویندن هه‌له‌گرت و هه‌ر وا وورد بیتته وه که چوون له‌ناو هه‌موو خزم و که‌سان دا خالی هه‌لیزارد چوونکه به‌زوری خال به ره‌حمترن له که‌س و کاری تر، ئه‌مجار خیزانی شیخ مارفی خالم له‌گه‌ل دایکم دا له کوته‌وه دوست و هاو مال بیون، وهک خوشک والبوون، جوی له‌وه، ئافره‌تیکی زور خودا یه‌ره‌ست بیو بوبه خالی چکله‌ی به‌سنه‌ند کرد.

مندال دامه‌زان و ماموستا شیخ عیزه‌دین و من له خزم‌هه‌تی دا دریزه‌مان به خویندن دا ئه و زور چاک خه‌ریک بیو، من وا تینه‌ده کوشام، ماموستا شیخ عیزه‌دین له ناوو استی هاوینی ۱۳۲۱ دا ماوه‌بیک چووه حه‌مامیانی بیکان دوايی گه‌واه سیسیز، زستانی ۲۱ و به‌هاری ۲۲ له سیسیز بیو، دوايی هاته نه‌مه‌شیر له بانه له خزم‌هه‌ت خوال‌بیخوش بیو مهلا ئه‌حه‌مدی نه‌مه‌شیر برازای شیخ مهلا عه‌لی دا شه‌رحی عه‌قاییدی نه‌سه‌فی خویند له‌گه‌ل حه‌واشیی خه‌یالی و عبد‌الحکیم، ماموستا مهلا ئه‌حه‌مدی نه‌مه‌شیر بیتسا شیخ عیلم و زانست دوست شیخ عیزه‌دین داده‌نا، هیعوا کورانی حه‌سهن خانی نه‌مه‌شیر و خه‌لکی ده‌وروبه به‌قده‌در مهلا‌ییکی مودو بیس ئیحترامیان له ماموستا شیخ عیزه‌دین ده‌گرت بیو استی هه‌رکه‌س ماوه‌بیکی که‌میش له‌گه‌ل بیویه، تیده‌گه‌یشت که شه‌خسیه‌تیکی چه‌ند به‌رز و زانایه و خاوه‌نی ویقار و شه‌خسیه‌ته. حاجی هه‌باس ئاغای پشده‌ری که خزم‌هه‌تی و دوستایه‌تی له‌گه‌ل تایه‌فهی ئه‌حه‌مدی هه‌بیو و پیاویکی ئه‌هله‌نی جومعه و جه‌معاهت و محیی عوله‌ما بیو به سه‌فر هاته نه‌مه‌شیر بیو دیده‌نی خزمان، ئیواری بهر له نویزی شیوان هات بولای مزگه‌وت بیو جه‌معاهتی شه‌وان تیستا بانگ نه‌گوترا بیو له‌سه‌ر خواجه نشیه کانی مزگه‌وت له‌گه‌ل ماموستا شیخ عیزه‌دین که‌وتنه قسه له‌وه ماوه که‌مه یه‌ک که‌وتنه دا وه‌های ماموستا شیخ عیزه‌دین بیو ده‌گه‌ل که‌وتبوو دواي گه‌رانه‌وه بیو دیوه‌خان ناردووی به‌شونن ماموستا شیخ عیزه‌دین دا تا له‌گه‌ل بیا دانیشی و زیارتی قسه له‌گه‌ل بکا.

پاییزی ۱۳۲۲ که بانه سووتا و زورینه‌ی خه‌لکی بانه ئاواره بیون ماموستا شیخ عیزه‌دین چووه حه‌مامیان خزم‌هه‌ت ماموستا مهلا عه‌لی وه‌لزی، له‌وه که‌لبه‌میوه‌ی له مه‌نتیق و جمع الجواوم له نوسول الفقه و شه‌رحی ته‌زیب الكلام له فه‌لسه‌فه و عه‌قایید دا و ته‌شیریح الافلاک و ئه‌شکال التاسیس له هه‌نده‌سی دا خویند، به‌هاری ۱۳۲۵ چووه مهاباد بیو خزم‌هه‌ت ماموستا مهلا حسین مه‌جدی له‌وه شه‌رحی سه‌ید شه‌ریفی جورجانی له‌سه‌ر مه‌واقیفی قازی عچدی له حیکمه‌ت و که‌لام دا، خویند. پینچ مانگیک له‌وه دوايی هاته وه‌هه‌مان، زورتری وه‌ختنی به موتالا ته‌فسیری قازی بیچاوی ده‌گوره‌راند، هه‌روا حازری درسی ره‌فیقه کانی ده‌دب و هیندیک رفقی عیلم دوست داوايان لیده کرد له‌گه‌ل بیان به کتیبه خویندراوه کانیان دا بچیته‌وه، به‌ویه‌ری نه‌جابت و بی ده‌ماریه‌وه یارمه‌تی دهدان. پاییزی ۱۳۲۶ هاته سه‌ر ئه‌وه که بچیته بالک بیو خزم‌هه‌ت ماموستا مهلا باقر له‌وه دهست ده کا به موخته‌سه‌ری مونته‌ها له اصول الفقه دا به شه‌رحی قازی عچدی و له‌گه‌ل حاشیه‌ی دوو عه‌لامه سه‌عدی ته‌فتازانی و سه‌ید شه‌ریفی جورجانی، روزی نزیک به بیست بیو موتالا ده کا به‌یانی بیو ماموستای ده‌خویندیت‌وه له که‌م جیگه‌ی پرسیار له ماموستا ده کا به ماوه‌بیکی که‌م ئه و کتیبه گه‌وره ته‌واو ده کا دوايی دهست ده کا به‌یانی بیو له‌فیقه دا، ماموستا مهلا باقر فه‌رموبیووی ئه‌مه فه‌قی نیه، ئه‌مه ده‌له‌ی چه‌ند سال ته‌دریسی کردوه. ماموستا شیخ عیزه‌دین له‌وه‌ختنی خویند و له‌وه‌ختنی ته‌دریس و موتالا دا خاوه‌نی نه‌زه و تیفكیرینی تایه‌تی خوی بیو به‌هسته عیلمیه کانی به ته‌قلید و دوا که‌ونن وه‌رنه‌گر توه و خوی خاوه‌ن نه‌زه بیو بیاندا.

به‌هاری ۱۳۲۷ عه‌رzi ماموستا ده کا که من زور له خزم‌هه‌ت ماموستا مهلا عه‌لی وه‌لزی دا خویندوومه، حه‌ز ده که‌م ئیجازه‌ی عیلمی ره‌سمی له خزم‌هه‌ت ئه‌وه‌دا وه‌رگرم، ماموستا مهلا باقريش بیی خوش ده‌بی و بوخوشی ئیجازه نامه‌بیکی به‌بی مه‌راسیم بیو ده‌نوووسن دوايی هاته وه به‌هه‌ر و موكربان بیو حه‌مامیان، له‌وه ئیجازه ره‌سمی له خزم‌هه‌ت ماموستا مهلا عه‌لی دا وه‌رگرت. ماموستا شیخ عیزه‌دین له به‌حس و مونازه‌رده‌دا زور له‌سه‌ر خوی بیو زور نه‌جیب ده‌دوا، هیچ کات له‌باس دا تدوره نه‌ده‌بیو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که نه‌مدیوه له باسی عیلمی دا له‌گه‌ل هیچ که‌س سه‌ره‌که‌توو نه‌بی، واش به‌هیچ جوریک شانازی و فه‌خری نه‌ده‌کرد به‌سه‌ر لایه‌نی به‌رامبهر دا، هیچ کات نه‌یده‌ویست که‌سیک

نهیج و هفت قره و هه رای له گهله رهیق نهده بیوو، جاریک سه ری دا خستبوو موئالای ده کرد له بهر لامپا له حمه مامیان، يه کلک له رهیقه کانی له سه رشتیکی زوو کهم با یه خ توند و ناخوش دوا، ماموستا هیچ جوابی نه داوه و سه ری حهوا نهدا، رهیقه کهی خه جاله تی کیشا و باوهشی به سه ری دا کرد و ماچی کرد، ووتی: شیخ گیان غله تم کرد لیم بیووره. ماموستا شیخ عیزه دین که فهقی بیو به ئهندازه دی کان، مه لاینکی موده رسیس نیحترامی بیو لای هاورتیان و خله لکی نه اوایی و شاره دی که لیتی ده خویند، تایه فهی نیلخانیه کان و موهته دیه کان، نهوبیو ریزیان لى ده گرت. به رخورد نه جیب و زمان به ئه ده ب و بی ده مار و دبور بیو له هه مهوو کرد و ده یتکی نه شیا و شه رماوی. دواي و هرگتنی ئیجازه، له کانیه رهشی رفؤت اواي بیکان، بیو به مهلا و موده رسیس و له ویش له بنه مالله یتکی موحتوره له سه ریده کانی ماوه لوبی ژنی خواست و مالی دانا. کانیه رهش دیتیکی خوش و کوئستان و ئاوه دان بیو، هر جهند زوینه دی خله که که دهوله مهند بیون، بهلام ماموستا نه دار بیو، له گهله نه داری دا زور به گهرمی تعربیس و ری نوینی خله لکی ده کرد، هیچ کات ده رده دلی له نه داری خوی نه ده کرد. به عیزه تی نه فس و بهوبی هیمممه ته و دهیگوزه راند، چوار سال لھوی بیو به ههاری ۱۲۲۱ مالی لھوی رفیی چووه گولی له چومی مه جید خان له گولی هه رکی ته دریسی له ئهستو بیو، ئیمامیکی که زوو بیو هه ره سه ره کاری خوی ماوه.

ئیسلاخ خوازی دوکتور موسه دیق له ئارادا بیو جو تیاره کانی موكیان به هاندانی حیبی تووده که وتنه پیک هینانی ته شکللاتی موباره زه، ماموستا شیخ عیزه دین پشتیوانی و هاوکاری کردن. که کودتای سه رله شکر راهیدی کرا بیو هینانی ووهی شا، ئیسلاخ خواز که وتنه بهر هیش و ده ربه که کانی موكیان بیک دهست خوکه وتن دزی جوتیاران، ئاغا کانی تایه فهی با پیر ناغا جوتیاریک به ناوی حسینی عهلی زینیان له دینی "گولی" کوشت و ئیستاش که س ته مرمه کهی نه دیه وه، بهوه دنی گولی شیوا. له به ههاری ۱۲۲۲ دا ماموستا شیخ عیزه دین جووه قارهوا له زنیک بیکان که ئاغای دیکه حه سه ن خانی کوری اعقام المللک بیو، نهوبیش و خله لکی نه اوچه ئهوبیو ریز و نیحترامیان لى ده گرت.

سالی ۱۲۳۷، چووه مهاباد له مزگه وته حاجی سعید بایه زید بیو به ئیمام و موده رسیس، جهناپی ماموستا له مهاباد بهه قوی ئه ووهه که عالمیکی نایینی و روناکبیر بیو و خاوهن عیزه تی نه فس بیو و به دلی دهوله ت و ده زگای سازمانی ئه منیهت نه بیو، رۆز لە دواي رۆز ئیحترامی زنادی ده کرد و ناویانگی زیاتر ده رفیی، هتاییهت که مه دره سه علومی دینی دامه زرا فهیکانی مه دره سه هه مهو وهک په روانه به دهوری ماموستاوه. بهه قوی ئه ووهه که خله لکی ئازادیخواز و چینی خویندوار زوریان ریز له ماموستا ده گرت، جه ماعه بتیک له که سانی ناپاک گوزارشی زوریان له سه ره ماموستا که له که کر دیوو تا واي لیهات که له گهله کیرانی ژماره یتکی زور له خله لک، ماموستاش گیراو برا بیو پادگانی جه لدیان، بهلام خله لکی مهاباد بین ئهندازه دل مهد بیون و بریاری ته زاهورتیان بیو، خله لکی مهاباد گوتوبویویان که مهلا شیخ عیزه دین بگرن، پیغه مهیرسن ده گرن. له وئیمسار ئوهیسی که چاوی پیی ده که وئی ده که وئی ده کا شرم ده کا له وه که ایگری و دواي هیندیک پرسیار شه وئی ده بیهنه وه مالی خوی، هر جهند ئیستاش که سانی ناپاک ماموستا تومه تبارده کهن له وهدا که زوو نازاد کراوه و گرو اووه ته وه مالی خوی، بهلام ره فتاری ماموستا له دریزی ای ته مهنه دا تومه تی ناپاکان پوچه ل ده کاته وه، حه قیقهت شتیکه که دره نایشارتیه وه. که سی تریش بیوه که گراوه له گهله خله لک و که سایه تیه کی ناسراویش نه بیوهه نه ودهم و پنگهی جه ماوه بشی نه بیوهه، دواي هعشت رۆز ئازاد کراوه، ره فیقات دا وایان لیکردووه که رونی بکاته وه بچی ئازاد کراوه زیاد له هه مهو وه که س، جوابی نه داونه وه رونی بکاته وه و رویشتووه، ئیمه ته مهنه تی پی ناکهین بیوه، چوونکه دوايیه کانی ژیانی دلسوزانه کاری کردووه.

ماموستا شیخ عیزه دین به همراه خلاق و ره فتاری جوان و به همراه دوروی له دهولهت و نزیکی لعلی رووناکبیران و سور شکر ان بینی نه چوو له همه مهو موکریان دا بیو به یه کهم شه خسیه هت، دیاره ماموستا مهلا حسین مه جدی خودا لبی خوش بی که ماموستایی ئه و بیو، به گهوره مه لای ناویجه دهناسرا، بهلام، له لای رووناکبیران و چینی گفعن و سور شکریان ماموستا شیخ عیزه دین به پیشواو ریبه ره ماشای ده کرا، ته نانه ت ماموستا مهلا حوسینی ره حمه تی، مهلا جهوان و شاگردہ کانی خوی به ناوی خویان بانگ ده کرد و ناو ده برد، ته نانه ت بین ئه قل و شتی واي پی ده گوونن، دیاره ریزی هه بیو له لای هه مهوان و که س لیتی له دل نه ده گرت. بهلام ماموستا شیخ عیزه دینی له سه رو ده می فهقیه تیوهه تا دوایی، ههر به ناوی ئاغا ناو ده برد. له کورستان دا ئه کی ئیمام جومعیی و خته بیی زور تری ئیرسی بیووه و هک ده زگای مه شیخه ت و تهیقه ت، جا زور تری ئیمام جومعه کان نه زان و نه شیاو بیوون بوئه و هر که، خله لکی سابلاخ که دیتیان ئیمام جومعه که یان زانا نیه و سه ره به ده زگایه و له گه ل ساواک هاوا کاره بیاو ماقول و قسه ره واکانیان داوا له دهولهت ده که ن که ماموستا شیخ عیزه دین بیکا به ئیمام

جومعه، بى نهوهى پرس بهخوى بکەن دەزگاي شا بە دلى ئەو پياو ماقولانە دەكا و فەرماني ئىمام جومعىيى بۇ مامۆستا شىيخ عىزەدين دەرەچى و پىنى رادەگەينىدىرى و سالى ١٣٤٧ دەپەتە ئىمام جومعىيى مەباباد. وى دەچى كەرۈزم لە خوشەوبىستى مامۆستا شىيخ عىزەدين لەناو جەماھورى موكريان دا سلى كردىن بؤىھە مللى دابى يە داواي پياو ماقولانى مەباباد كەردىتى بە ئىمام جومعه تا بە نزىك لەخوى بىناسىئى بەتايىت كە ئىمام جومعه بىئىرى رى و شۇنى زۆر كۆن لە جىهانى ئىسلام دا دەبى دوعا بۇ گەورە دەسەلاتى لات بكا و پىنى باپوبىنى كە مامۆستا شىيخ عىزەدىنىش دعوا بۇ شا دەكا ئەو دەمە ناشىرين دەبى و پىنگەى كۆمەلايەتى دەرەوخىن، نېزانى بۇ كە مامۆستا شىيخ عىزەدين بە سەداقەت و ئازايى و خاوهن مەبدەتى باۋە بار هاتووه و ۋىر بارى سەتمگەر و بىن حەقيقتان ناچى مامۆستا شىيخ عىزەدين لە ئەركى ئىمام جومعىيەكەى دا توانى زىاتر ھەستىشۇر شىگەرى و ئازادى خوارى پەره پىن بدا و بە خوتىپەر زۇھەرۈكە كانى زىاتر بىزەرى لە سەتمگەر و دەزگاي حاكىمىتى دىكتانور بەرتىه دلى خەلکەوه .ماوهى ئىمام جومعىيەكەى دوعاى بۇ شا نەكىد تەنبا ((اللهم انصر سلغان الالسلام)) دەگۈوت ئەو دوعايمەش بەھېچ جۈرىك شاي نەدەگەرەوه، ھەرجى بى، مامۆستا شىيخ عىزەدين بەھېچ شىپوھىنەك نەكەوتەداوى رېزىمى شاوه، نەپەستان، پەيتا پەيتا گۈزارشىيان لىن دەدا و سەرەنگى ساواكى مەباباد لەسەرى دەنۇسى و نەسەعدى ماجىدى جىڭىرى تىمسار سەيدايان كە كورى قازى كەرىمى سەقز بۇو و دۆستايەتى بىنەمالەبىمان لەكەلپان بۇو بەرپەرچى گۈزارشەكانى دەداوه، نەسەعدى ماجىدى زۆرى خەممى مامۆستاي بۇو بۇشى نەدەكرا بىن بۇ خزمەت مامۆستا، داواي كەردىوو كە مامۆستا بىچى بۇ وورمىن و لەگەل يەك دانىشىن، وارىكەوت من لە بانوهە چۈوم بۇ مەباباد لە خزمەتى دا بۇوم كە چۈو بۇ وورمىن، چۈونىن مسافىرخانەى مەباباد لە وورمىن، مەلا عبد الله قەلا گايى كە سالى كۆمار لە مزگۇتى بازارى مەباباد پىنكەوه رەفيق بۇونىن، مودىرى موسافىرخانەكە بۇو تەلەفۇنى بۇ كاڭ ئەسەعد كەد كە مامۆستا هاتووه، گۇوتىبۇوي نیوپۇزە نەكەن تا زىمە دەرەوه، سەھات ۲۵ پاش نیوپۇزەت و دواي نیوپۇزە كەد چۈونىن مالەكەى خۆى سىن نەفەرى دانىشىن عەرزى مامۆستاي كەد: ئەمن ھەر بېم دەكىش شكايات و گۈزارشى سەرەنگى مەباباد كە لەسەر تۆى دەنۇسىنى، لەلاي تىمسار بەرپەرچ بەدەمەوه مامۆستا: تو بۇ دوعا بۇ شا، يان گۇتى "اعلا حەززەت" ناكەى؟ مامۆستا فەرمۇسى دەعام كەردووه، گۇتى مامۆستا بۇ ناواي تابىي ((اللهم انصر سلغان الالسلام)) بى بەين ناو بىردىن برى ناكەوى، فەرمۇسى ئەوه دوعايمەش دەنۇسىنى دا بە دىلسۇزى مامۆستا قىسى دەكەن تۆش يارمەتىم بەدەي و مەراعات بکەى، دوايى خواحەفىزىمان كەد و گو اینەوه بەرەو مەباباد. مامۆستا لەرپەرچ فەرمۇسى وەللە تا ئىستىنى ((اللهم انصر سلغان الالسلام)) م گۇوتووه، ئەمچا تەوهش نايلىم. بەلى ئەوه يە كەسايەتىي ياك و فەر بەرزاى جەنابى مامۆستا شىيخ عىزەدين نە تەماع شۇنىھوارى لەسەر دانا و نە ترس لە دەسەلاتدار. ھەرچەند مامۆستا شىيخ عىزەدين خەلکى بانە بۇو و بە فەقىيەتى كەوتىبۇوه موكريان، پىنگەى جەماھورىي باوک و باپىرانى لە بانە بۇو نەك لە موكريان بەلام زانايى و عىززەتى نەفس و خاوهن مەبدەھى و بىن رىايى و دوورى لە تەماع وەها كەسايەتى بەرزا كەد كە لە موكريان و گورە شارەكەى موكريان دا بەرپەر بىناسىتى كە لە ھەھو ئاڭ و گۇرۇ ئاۋچە دا پېش خەلک كەھوى و لە ھەمۇو ھەلېنگى راپىرەن دەقى بزوختەھەيان بۇ شىكىنى، بۇ وىنە لە ھاۋىنى سالى ١٣٥٧ دا شۇرۇش و راپەرەن لە شارە كانى تاران و تەھۋىز و شارە كانى ترى ئىران دەستى پا كەد، لە مەھاباد بە بۇنە مەرگى عەزىزى يۈوسفيەوه كە زىندايى سىياسىي دىزى خايەنى كوردىستان ووتاردەدا و تەلقىنى بە ناشىتى تەرمەكەى دا خەلکىكى زۆر كۇبۇونەوه، جەنابى مامۆستا شىيخ عىزەدين حوسېنى لە سەر كورستان ووتاردەدا و تەلقىنى بە كوردى دەكا و شىعرەكەى بىرەمېر دەخۇبىتەوه: بىنى ناواي بۇ شەھىدى وەتەن شىپوھن و گىرن نامىن ئەوانە وا لە دلى مىللهتا دەزىن

ھەروا تەللىقىنى بە كوردىش دەكا. بە قىسەكانى مامۆستا خوينى خەلک گەرم دادا و شىنوه تەزاھوراتىك دەست پا دەكا، بەدواي ئەوه دا تەزاھورات و راپەرەن لە مەباباد و شارە كانى ترى كوردىستان دەستى پېكىد و نەپساوهتا رووخانى رېزىمى شا.

